

راهیابی ۲ انیمیشن ایرانی به جشنواره «گلدن کوکر»

۲ انیمیشن ایرانی با نام های «خاطره نمناک» ساخته مسعود قدسیه و «این سو، آن سو» به کارگردانی لیدا فضلی به بخش مسابقه جشنواره «گلدن کوکر» بلغارستان راه پیدا کردند.به گزارش صبح ساحل، ۲ انیمیشن ایرانی با نام های «خاطره نمناک» ساخته مسعود قدسیه و «این سو، آن سو» به کارگردانی لیدا فضلی که در مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی تهیه شدند، به بخش مسابقه جشنواره «گلدن کوکر» بلغارستان راه پیدا کردند.یازدهمین دوره جشنواره بین المللی «گلدن کوکر» از ۱۱ تا ۱۶ شهریورماه ۹۹ در شهر صوفیه پایتخت کشور بلغارستان برگزار می‌شود و در بخش مسابقه انیمیشن کوتاه این جشنواره (فیلم‌های زیره ۱۰ دقیقه) ۲ فیلم «خاطره نمناک» ساخته مسعود قدسیه و «این سو، آن سو» به کارگردانی لیدا فضلی به نمایش گذاشته می‌شوند.

معرفی مجموعه شعر«ماحی» از سمیه جلالی

کلاسیک‌های نو

شیوا شاکری

dr.shakeri۶۵@gmail.com

♦ صبح ساحل //

خواندن شعر امروز گزینه مناسبی‌ست برای درک بهتر از جهان هستی ضمن این که می‌تواند نگاهی که اکثر مردم به شعر دارند را تصحیح کند کتابی‌که در ادامه آن را معرفی خواهیم کرد مجموعه شعری است که تمام اشعارش در قالب‌های کلاسیک سروده شده است اما مخاطب را دنیایی امروز مواجه می‌کند.

● معرفی کتاب

«ماحی» نام اولین مجموعه شعر «سمیه جلالی» شاعر هرمزگانی‌ست که به تازگی در انتشارات مهر و دل به چاپ رسیده است.

این کتاب ۱۲۰صفحه دارد و تاریخ چاپش سال ۱۳۹۸ است و در قالب های کلاسیک سروده شده است. بیان نامایمات اجتماعی مضمون اکثر اشعار این مجموعه است.

● معرفی شاعر

سمیه جلالی که در سال ۱۳۵۹ متولد شده است از شاعران جوان توانمند و صاحب سبک استان به شمار می‌رود. وی چند سال است که فعالیت حرفه ای خود را با حضور در انجمن‌های ادبی استان جدی گرفته و پیشرفت خوبی در شعرش داشته است تا جایی که اشعارش در نشریات ادبی فارسی زبان خارج از کشور به چاپ رسیده است .جلالی که در جشنواره شعر آزاد بردسیر کرمان هم حضور داشته است در دو گونه شعری سپید و کلاسیک طبع‌آزمایی می‌کند. ماحی شامل اشعار کلاسیک اوست.

● درباره کتاب:

ماحی اگرچه در قالب‌های کلاسیک سروده شده است، اما فضایی کاملاً امروزی دارد و بیانگر دغدغه‌های زنی‌ست که سعی دارد در جامعه امروز‌راهی برای رسیدن به دنیای دلخواه خود بیابد. اشعار درج شده در این کتاب اکثراً بلند هستند و مضامین اجتماعی را دربرمی‌گیرند. زبان سالم این اشعار به درستی در راستای انتقاد جاری در مفاهیم انتخاب شده است و شاعر در بیشتر مواقع به‌جا و درست از بازی‌های زبانی بهره گرفته است و در مواقع لزوم هنجارهای معمول زبان را به درستی شکسته است و اثری باب طبع مخاطبان جدی ادبیات ارائه کرده است.

● جذابیت های کتاب

در این کتاب سعی شده مضامین و تصاویر، تازه و بکر باشد که این موضوع خواندن این کتاب را لذت‌بخش می‌کند، اما در بعضی موارد توجه به زبان ،فرم و در یک کلام چگونه گفتن، باعث می‌شود مخاطب غیرحرفه‌ای و تازه‌کار، بین خود و کتاب فاصله‌ای حس کند،فاصله‌ای که ممکن است باعث شود ازخواندن کتاب لذت کافی نبرد. یکی دیگر از ویژگی‌های این کتاب، غلبه اندیشه بر احساس شاعرانه است که می‌تواند سلیقه گروهی از مخاطبان شعر را تأمین کند. در کل ماحی مجموعه ایست از اشعار دلچسب که از اندیشه‌ای قوی نشأت می‌گیرد و خواندش می‌تواند در این روزهای سخت، گزینه مناسبی برای بهره بردن مناسب از زمان باشد.

مسابقه بزرگ داستان کوتاه نویسی

و کلی جایزه

♦ صبح ساحل //

به مناسبت روز قلم(۱۴ تیر) برگزار می شود و ۳ نفر جایزه ویژه می گیرند.

● شرایط مسابقه :

- موضوع مسابقه:قرنطینه
- برایمان بنویس در قرنطینه چه داستانی هایی داشتی ، کوتاه و تاثیر گذار
- مخاطب:۸-۱۲ سال
- داستان کوتاه باید ۵۰ تا۱۰۰ کلمه باشد.
- داستان ها باید به صورت متن (تکست) تایپ شوند و در دایرکت اینستاگرام بوکتاب به همراه نام و نام خانوادگی ،سن و شماره تماس ارسال شوند(عکس از روی کاغذ به دلیل افت کیفیت پذیرفته نمی شود)
- مهلت ارسال:از همین الان تا ساعت ۲۲ پنجشنبه ۱۲ تیرماه
- اعلام برگزیدگان:۱۴ تیرماه
- داوران مسابقه از چهره های فعال فرهنگی کودک و نوجوان استان هرمزگان هستند
- فاطمه غلامزاده نخلی
- ناهید جلالی
- امیر حسین والا

هنرمندان در مورد بازگشایی سالن‌های سینما و تئاتر در روزهای سیاه کرونا در هرمزگان چه می‌گویند؟

هیاهوی بازگشایی یا عدم بازگشایی

شقایق پرتو

Shqaye@gmail.com

اهالی تئاتر، یکی از مهم‌ترین اقشار آسیب‌پذیر در زمان شیوع ویروس کرونا هستند.

به خصوص آن دسته از هنرمندانی که حرفه اصلی‌شان تئاتر است و منبع درآمدی جز از این راه ندارند. حال پس از چندین ماه تعطیلی قرار است که سالن‌های تئاتر بازگشایی شوند.

از سویی روزهای مرگبار و سیاه شیوع این ویروس که بالای جان هم‌شهریانمان شده‌است و از سوی دیگر ضرر و زیان‌هایی که تاکنون متوجه اهالی تئاتر شده‌است، اما و اگراهایی برای این بازگشایی به وجود آورده‌است. پر پی‌راه نیست اگر بگوییم حمایت دولت می‌توانست مانع بازگشایی زودهنگام سالن‌های سینما و تئاتر شود اما در حال حاضر و با این شرایط شاید بازگشایی سینما و تئاتر بتواند اندکی مردم خسته و ناامید از شیوع این ویروس و قرنطینه را از آن حال‌وهوا بیرون بکشداند و آن‌ها را سرگرم کند. این امر در صورتی میسر می‌شود که مسئولان و نهادهای مربوطه نظارت جدی و دقیق بر رعایت پروتکل‌های بهداشتی داشته‌باشند. موضوعی که تاکنون در به‌کارگیری آن در اصناف دیگر و ادارات چندان موفق نبوده‌اند و نتیجه آن روند افزایشی مبتلایان و فوت‌شدگان در استان است. حال این سوال مطرح می‌شود که اصلاً نمایشی در هرمزگان به روی صحنه خواهد رفت؟ آیا مردم از این نمایش‌ها استقبال خواهندکرد و اجرای این پروتکل‌ها تا چه اندازه سودمند خواهدبود؟ نظر تعدادی از فعالان تئاتر استان هرمزگان را در مورد بازگشایی سالن‌های سینما و تئاتر پرسیدم و پاسخ‌های مختلفی دریافت کردم که در ادامه آن‌ها را می‌خوانید.

امین سالاری
کارگردان و مدرس تئاتر

این ماه‌ها شرایط بسیار سخت است و سختی‌اش برای همه. این میان هنرمندان تئاتر حال و روزشان از سختی هم فراتر رفته‌است. تئاتر تنها هنری است که از رابطه بدون واسطه انسان با انسان ساخته می‌شود. اجراگر و تماشاگر. حال به جبر طبیعت ... امکان این ارتباط وجود ندارد و برای من و هنرمندانی که شغلمان تئاتر است این امر به منزله بیکاریست. بیکاری از کاری که در شرایط عادی هم چالش‌های مالی و کیفی بسیار دارد. حال اما حال هرمزگان خوب نیست. بازگشایی یا عدم بازگشایی سالن های تئاتر در این مقطع زمانی و برای من حکم تصمیم‌گیری بر سر نان و جان است. جان افراد جامعه بر هر چیزی ارجح است و برای جان، نان باید. مساله این است!

مهران محمودزاده
مدرس و کارگردان تئاتر

مسئله تئاتر در مواجهه با کرونا با سایر هنرها حتی سینما و موسیقی کاملاً فرق می‌کند. ویژگی زنده بودن تئاتر،

هر چند بازگشایی سالن ها یک بخش این قضیه است و بخش دوم مخاطب است که آیا به شرایط موجود اعتماد خواهد کرد یا همچنان در خانه خواهد ماند.

رضا آزاد دریایی
بازیگر و کارگردان تئاتر

کشورهایی که به لحاظ اقتصادی ، سیاسی، فرهنگی، مدنی و اجتماعی همیشه سالم می‌مانند کشورهایی محسوب می‌شوند که گفتمان را سرلوحه دولت‌شان با مردم قرار می‌دهند.

هنرمی‌تواند این بستر گفتمان را میسر کند. از زمان شیوع ویروس کرونا در کشور و بسته شدن سالن‌های تئاتر، خشم و درگیری بین مردم بیشتر شده‌است و تازه در این زمان متوجه تاثیر شگرف هنرمی‌شویم.

اکنون که آرام آرام قرار است به مسیر قبل برگردیم و مکان‌های فرهنگی و هنری جانی دوباره بگیرد و راهی تازه را آغاز کنیم، کارمان بسیار دشوار است.

چرا که در جهان دروغ از امید و آگاهی حرف زدن برای هنرمند بسیار دشوار است.

مجیدی بستان‌پیرا
کارشناس سینما و کارگردان تئاتر

این که قرار است از اول تیر سالن‌های نمایش در هرمزگان بازگشایی شود، شبیه به یک شوخی گروتسک است؛ خنده دار و تلخ. وقتی در هرمزگان در بدترین حالت شیوع کرونا هستیم، وقتی کودک ۱۰ ساله و نوزاد شیرخواره یازده ماهه را به خاطر کرونا از دست می‌دهیم، اجرای نمایش یعنی باری را بر دوش کادر درمان اضافه کردن. وقتی مدیران استانی برنامه‌ای برای مهار ویروس ندارند، مردم هم سرگردان و گیج می‌شوند و در این شرایط من هم به عنوان یک شهروند، نمی‌توانم تمرین نمایشم را از سر بگیرم و نمی‌گیرم.

جان و سلامتی بازیگر و هنرمند مهم‌ترین چیزی است که یک کارگردان باید حفظ کند.

کاش مدیران استانی می‌دانستند جان مردم به تصمیمات آن‌ها بند است و تصمیم غلط یا بی‌تصمیمی یعنی از دست دادن شهروندان بی‌گناهی‌که به‌مدیرانشان اعتماد کردند.

به اعتقاد من تا پایان تیرماه هم در بندرعباس نمایشی به روی صحنه نخواهد رفت. زیرا اگر نمایشی بخواهد اجرای عموم بزند کدام تماشاگر جانش را رکف دستش می‌گذارد و به سالن نمایش می‌رود.

اجرا در چنین شرایطی حتی هنرمند را به لحاظ روحی راضی نمی‌کند چرا که تماشاگر چندان‌ی وجود نخواهد داشت. رعایت پروتکل بهداشتی هم موضوع دیگری است که همراهی و توجه دستگاه‌های ذی‌ربط را می‌طلبد تا بیش از این شاهد افزایش آمار مبتلایان در استان هرمزگان نباشیم.

مجید بشکال
بازیگر و کارگردان تئاتر

من فکر می‌کنم این شرایط به نوعی انداختن توپ به زمین هنرمندان هست. اگر کسی با حداقل‌های یک اجرا سرو کار داشته باشد، می‌داند که کنترل این شرایط در سالن و رعایت کامل پروتکل‌های بهداشتی سخت است.

مریم سالاری‌نسب
بازیگر تئاتر

هنرمندان تئاتر از نظر جامعه الگو هستند. پس تصمیم‌شان هنگام بازگشایی سخت‌تر است چون در این شرایط تصمیم‌شان به جان مردم بستگی دارد. از نظر من هنرمند باید خلاق باشد؛ راهش را خلاقانه پیدا کند و با وارد نکردن تماشاگر به سالن تئاتر به روزهای آتی برگردد.

علیرضا داوری
کارگردان و منتقد تئاتر

با توجه به شیوع کرونا ویروس و تعطیلی بیشتر فعالیت‌های اجتماعی به خصوص فعالیت‌های مرتبط با عرصه فرهنگ و هنر، تئاتر آنلاین با توجه به دلیل اصلی مواجهه با تئاتر زنده و رودرروی اهالی تئاتر با تماشاگران که باعث شکل گرفتن تئاتر به معنای حقیقی اش خواهد شد، با مخالفت جدی این هنرمندان همراه شد؛ اما به ناچار به این شرایط تن دادند.

این شرایط فرصتی بود تا اهالی تئاتر هنر خود را از طریق فضای مجازی به مخاطبان شان عرضه کنند که خوشبختانه با استقبال خوبی روبه‌رو شد. اما مساله دوم اقتصاد هنر و هنرمند است که در این ماه‌ها دچار ضرر و زیان زیادی شد.

بازگشایی سالن‌ها را روی ناچاری است، نه دولت توان حمایت از هنرمند در دوران بیکاری را دارد و نه هنرمند بیش از این می‌تواند به این شکل تعطیلی ادامه دهد.

جمعی بودن، رابطه نزدیک و مستقیم بازیگران و عوامل در پشت صحنه و روی صحنه با تماشاگران کمی آن را منحصر به فرد می‌کند. بازگشایی سالن‌های تئاتر حتی اگر تجهیزات بهداشتی در اختیار سالن‌ها قرار دهند؛ چه از سوی بخش خصوصی و چه حمایت دولتی که بعید می‌دانم. حتی اگر تماشاگران و بازیگران پروتکل‌های بهداشتی را کاملاً رعایت کنند که بعید می‌دانم، باز متضرر خواهیم شد. به طوری که بسته بودن سالن‌ها ضررش به مراتب کمتر از باز بودنش است. زیرا با شیوع کرونا در این نوع جمع‌ها اگر اتفاقی برای فردی یا افرادی بیفتد که قطعاً خواهد افتاد، هیچ فرد یا ارگانی پاسخگو نیست و مسئولیت آن را بر عهده نمی‌گیرد. از منظر دیگر، وحشتی که کرونا ایجاد کرده باعث خواهد شد که تماشاگران در این شرایط از آمدن به سالن تئاتر کمتر استقبال کنند. بنابراین اگر قرار باشد با رعایت فاصله اجتماعی ، نیمی از ظرفیت سالن‌های کوچک تئاتر خالی باشد، به لحاظ اقتصادی باز متضرر خواهند شد؛ چون دریافتی آن‌ها با پاسخگوی هزینه‌های ساخت یک تئاتر شامل دستمزدها، دکور، لباس، موسیقی، تبلیغات و... نخواهد بود.

سیمیا پورسالاری

بازیگر تئاتر و تلویزیون و کارشناس کارگردانی سینما

از بین رفتن ویروس کرونا و بازگشایی سالن‌های سینما و تئاتر آرزوی قلبی ماست اما این‌که در چه شرایطی این اتفاق بیفتد تا سلامتی هنرمندان و مردم به خطر نیفتد، اهمیت دارد. از نظر من مسئولان و بانیان هنر در استان هرمزگان و در کشور باید فکری برای معیشت هنرمندان و بازگشایی سالن‌ها در نظر بگیرند که به‌جان هنرمندان و تماشاچیان خدشه‌ای وارد نشود. تقلیل ظرفیت سالن‌های تئاتر به نصف و رعایت فاصله اجتماعی، دو سوال اساسی را ایجاد می‌کند که لازم است مورد توجه قرار گیرد.

نکته اول اینکه آیا در فصل گرما و با شیوع کرونا در هرمزگان استقبالی از نمایش‌ها خواهد شد؟ سوال دوم اینکه با فرض استقبال مردم و پرشدن ۵۰ درصد ظرفیت سالن‌ها آیا نیاز هنرمندان که همان فروش بلیط و جبران خسارت است را تأمین می‌کند؟ در شرایط عادی نمایش‌های تئاتر تماشاچی چندان‌ی ندارد و حال با شرایط کنونی جبران هزینه‌ها دور از ذهن به نظر می‌رسد. بنابراین هنرمندی که برای تمرین کردن و اجرای نمایش زمان گذاشته و هزینه کرده‌است، تمرین دوباره و اجرا در چنین شرایطی برایش مقرون به صرفه نیست.